

שקט !

הגענו.

ברגע הזה

משילים

את העומס

את שכבות היומיום

את הטרדות.

משליכים

את הרשימות

את הזמן

את היתרות.

מתנתקים

מההמולה

מהרשת

מהשאון.

נושמים את השממה

חשים את השקט

מערבלים את החושים

משחררים

את הדאגה

את הפחד

את האשמה

את התסכול

את החרדה.

פורמים

את הדימוי המוכר

את הקנאה

את השנאה

את האהבה.

מקלפים

את היוהרה

את הציפיות

את הגאווה

את הספק.

פורצים

את הגבולות

את החסמים

את המגבלות

את האמונות.

שוכחים!

במרחב זה

אין נכון.

אין לא נכון.

אין מכוער.

אין יפה.

אין אמת.

אין שקר.

אין.

נותרנו

עירומים

טהורים

חשופים.

נותרנו נכונים.

ועתה

מביטים פנימה וחושבים

מה נותר?

הכל הוסר

נותר רק

אני

ואת

ואתה

והן

ואתם

אנחנו.

אנחנו יוצרים

אנחנו בוראים.

יוצאים אל הדרך

אל הקסום והמופלא

אל ההזוי והבלתי נתפס

אל המיידִי והייצרי.

חלמנו

אמרנו

עשינו

יצרנו

בראנו

אבראכדברא!

ועכשיו

מתחילים.